ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗଉଡିଶା ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଭଜନା ।

ଗଜନିସ୍ତାରଣ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କି ଥିଲେ ଅବଧି
ମିଳେ ଧନ ଜନ ଅର୍ଥ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦରଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

କଟକ

ଉତ୍କଳ ହିତୈଷିଣୀ ଯନ୍ତ୍ରେ

ପ୍ରଥମ ବାର

ପ୍ରକାଶିତ ।

ମୂଲ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧପଇସା

ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚଉତିଶା ।

କମ୍ କଂଠ କୋଳଶରଣ ମହୀପାଳ କୃଷାଳ ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ସ୍ଥାୟୀ ।
କମଳ ଅବଲମ୍ବନ ସିଂହାସନରେ ଯନ୍ତ୍ରରୂପେ ଯେ ବଢେ କରିଥାଇ ସେ
ମହା ଲକ୍ଷ୍ମୀ । କମଳାୟ ମନ୍ଦିରଦ୍ୱାରେ । କରିଛନ୍ତି ସ୍ଥାନ ସଧାରେ ।
କର-ଅରି-ମାନବ-ଶସ୍ତ୍ର-ଧାରୀ ଦେବ ଦକ୍ଷିଣ ବାଉଛ ହୃତ୍ରରେ ।
ସେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୧ ।

ଖଣ୍ଡେ ଦୂରେ ତାଙ୍କର ରହି କେହ୍ଣ ଅନ୍ତର ଦୁଃଖଧ୍ୱଂସିନୀ
ମୁଖଅନ୍ତହିଁ । ଖର୍କି କପୋଳେ କର ବେନି ଅଶ୍ରୁ ନୀରର ମୁଖ କହଇ ଦୀନ
ହୋଇ ଗୋ । ମ । ଘୋରରେ ମୋଦପର କୃଷ୍ଣା । ଖୋଜିଲେ
ନଥିବେଏ ସୃଷ୍ଟି । ଖଗପତି ଆସନ୍ନ ବଳଥିଲୁ ଅଗନ୍ନଠାରୁ ଏ ବପନ୍ତ
ପରସ୍ପେ । ଗୋ । ମ । ୨ ।

ଗୁରୁ ଯେ ଜଗତର ଅଃନ୍ତ୍ରି ପୁରନ୍ଦର ସେବିତ ଅରବିନ୍ଦପାଣି ।
ଘଟଣରୁ ଅଧିକ ମହିମା ନୁଏ ଚେଇବ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ଦେବ
ଗୋ । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ । ଗରଳ-ସେବୀ ଢୋଳେ ସେହ୍ନ । ଙ୍କାନଦ୍ୱନ୍ଦ
ଛନ୍ତି ଲଭି । ଘଡ଼ସି ତବ ବ୍ରତ ଅଚରିବାରୁ ନାଭ ହୋଇଲେ ଅମି-
ତ ବୈଭବା । ଗୋ । ମ । ୩ ।

ଙୋଷ୍ଟ୍ଲୁ ପଞ୍ଚଯାକ ଯାର ସଂସାର ଚକ୍ର ଯେ ବଡ଼କେଡ଼ ବଳ୍ପ କର ।
ଘୋର ଅନ୍ଧାର-ମୟ ପ୍ରଳୟ ପଯ୍ୟନ୍ତ ଅପରେୟର ହେଲେ ପାର
ଗୋ । ମ । ଯେଉଁବାର ତୋପଦ ହୁଦେ । ଧାଣ୍ଡି ନୋହିଲେ ସେ
ବପଦେ । ଘୂଷ୍ଟଗନ୍ଧ ଦୁର୍ଜ୍ଜୟ-ମାୟା-ମୋହ ବିଜୟ ହେଲେ ବସିଲେ
ବ୍ରହ୍ମ ପଦେ ଗୋ । ମ । ୪

ଙରଷ ଜନ ନୂହେଁ ଦୟା ନ କର କାହିଁପାଇଁ ଦୟାସାଗର ହୋଇ ।
କାହିଁ ମୋ ପରିଣାମ ବିନା ତବ ଚରଣ ଶରଣ ଅନ୍ୟ ଜନ କେହି

ତଗୋ । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ । ନ ରକ୍ଷିବଟି ଯେବେ ମୋତେ । ନ୍ୟାୟ ହେବ ନାଶ ମୋ ଗାତ୍ରେ । ଅମଳନ-ନଳିନ-ନୟନ୍ନ ଏ ଦୂଷଣ ଘୋଷଣ ବାଜିବ ଜଗତେ । ଗୋ । ମ । ୫

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ-ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ତୋର ଲୋକବର୍ଗ । ଚର ଅବା ଅଚର କାହା ଚକ୍ଷୁ ଗୋଚର ନୋହୁଛି ମୋର କି ଦୁର୍ଯୋଗ ଗୋ । ମ । ଚକ୍ଷିଲେ ଡାକୁଛି ମୁଁ ଯେତେ ; ଚକ୍ଷିଲେ ନ ଶୁଣ କର୍ଣ୍ଣଛେ । ଚଟୁଳ ଦୃଗଞ୍ଚଳ ଢାଳିଲେ ନୀଳାଚଳ-ବାସିନ ମୋ ଦୁର୍ଗତି କେତେ ଗୋ । ମ । ୬

ଥାଉ ଏକ ଛପନ କୋଟି ଜୀବଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ଜୀବନ ବୃତ୍ତି ହୋଇ ଥାଇ କରି ଅଭୟ-କର ଦେଇ ଅବଶ୍ୟ ରଖିଛ ସିନ୍ଧୁଜେ ମା ଦେବୀ ଗୋ । ମ । ଛ ଛଅ ଲକ୍ଷ କୋଟି କୋଷ । ଛତିଶ ଚାରିକୋଟି ଦୋଷ । ଲବ୍ଧ କରି ମୋଠାରେ ଦୟାସ୍ଥାନ-କୁଠାରେ ହାଣୁଛ ବନ୍ଧୁ ହ୍ଵ ଏ ଶେଷ । ଗୋ । ମ । ୭

ଜଗତର ଜନନୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟାୟଜନନୀ ହେବାର ଅଯୋଗ୍ୟ-ସମ୍ଭବା । ଯୁଗତ ନୋହେ ଜନ୍ମ କାହାଠାରୁ ଯେ ଛୁଟି ଜୀବ ବହୁଛି ତା କହିବା । ଗୋ । ମ । ଯେବେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ କର୍ଣ୍ଣେ । ଯିବ ମୋ ଯିବ ଅକାରଣେ । ଜଠରାନଳମହାକ୍ଷୁଧା ବଳାଗି ଯାହା ଅଛି କେ ଅଛୁ ଭୁମ୍ଭ ବିନେ ଗୋ । ମ । ୮

ଚ୍ଛୁଷନେତ୍ରା ସୁଯଶ ହୋଇବ ଅପ୍ରକାଶ ଦୁଃଖେ ମୁଁ ଗଲେ ଯମ-ପୁରେ । ଛଡ଼ିଲ ମୋ ସୁଭାଗ୍ୟ ମଧ ହୋଇଲେ ଭୋଗ ତ ଯୋଗ ନ ହେଲା ସଂସାରେ ଗୋ । ମ । ଛାରୁଥିବ ସନ୍ତାନ ଲୁହ । ଛାଲିଥିବ ତା ସଙ୍ଗେ କୋହ । ଖୋଇଁ ଥୋଇ ମାରିବା ଦୁଃଖେ ଦନ ସାରିବା-ପ୍ରତି ମରିବା ମହାମନ୍ଦ । ମ । ୯ ।

ନରଳସ ସୁହୃଦା ଅବା ନ ବୋଲ ଯାହା ମଦାଥସାହାବନ୍ତ ମୁଁ ତ । ନ ଆସ୍ତା ଯେବେ କ୍ଷୁଧା ଶତାୟୁ-ପୁତ୍ର-ଶ୍ରଦ୍ଧା ରୋଗ ବାଧା

ନରକପାତ ଗୋଁ--ମା ନରସ୍ତପ ଭାବ ବହୁ । ନରର୍ଥେ ଜଣାନ୍ତି କଥାଇଁ । ନର ଭୂପ-ନନ୍ଦନୀ ଜଗତ୍ରୟ ବନ୍ଦନୀ ଅନନ୍ଦସ୍ୟନ୍ଦନୀଙ୍କ ଗୃହେଁ ଗୋ । ମ । ୧୦ ।

ଟାଣ ଲହୁଛି ମନ ଗୃହକୁ ଯେତେହେଁ ଘନ-ଆଶାୟୀ ହୋଇ ନଏ ଘନ । ଟୋପାଏ ଜଳ ମୁଖେ ପଡୁ ନ ପଡୁ ଦୁଃଖେ ତା ଲନୁ ଗଲ କେ-ଡ଼ା ଅନ ଗୋ । ମ । ଟାଣ ମୋ ନଷ୍ଟା ସେହିରୂପେ । ଟାଳି ନ ଦଅ ଦୁଃଖକୂପେ । ଟେକହୀନ ମୋ ଭାଲ ଲେଖାକୁ ବୋଲି ଭୁଲ ପାଦେ ଲଭାଇ ଲେଖ ଅପେ ଗୋ । ମ । ୧୧ ।

ଠାକୁରାଣୀପଣକୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବ ପଣକୁ ବଢାଯିବା ଜଣଲୁ ନାଶି । ଠିଲ ଦେବଙ୍କ ଯଶ ଉଲି ନ ଯାଇ ଭାଷ ନରନସ ଅଂଶି ବିଳାସି । ଠଙ୍କ ନୁହଇ ମୂର୍ତ୍ତ ଦାସ । ଠଣ ପାଦପଦ୍ମକୁ ଆଶ । ଠାଠିକନ୍ନୀ ଜାଣ ଠୋକର ମୋଦପ୍ରାଣ ବାହାର ଯିବଟି ଅବଶ୍ୟ । ଗୋ । ମ । ୧୨ ।

ଡାକ ଡାକ ସନ୍ତତ ତୁହିଁ ହେଲଣି ଅନ୍ତ ହେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମିନି ସ୍ୱାମିନି । ଡରଲ କି ମୋ ହୃଦ ବେଦନାକୁ ନବେଦ ହୋଇଣ ନ ଶୁଣ ଦାମ୍ଭିନି । ଗୋ । ମ । ଡାଳ ପ୍ରବାଳଛତଓଷ୍ଠି । ଜୁବଯାହୁଛି ମୋହ ଦୃଷ୍ଟି । ଡୋଳାପଦ୍ମ ସୁଦୃଷ୍ଟ ରେମଜାଳର ଖଣ୍ଡ ଅଗ୍ରୁ ଅମୃତ କର ବୃଷ୍ଟି ଗୋ । ମ । ୧୩ ।

ଢାଳଦଅ ନପୂନ ବୋଲିବାକୁ ଏ ପୁଣ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଭାଣ୍ଡେ କାର ଅଛି । ଢୁଳାଇଛି ଜଗତଯାକକୁ ଯେ ବକୃତମାୟା ତୋ କାୟା ଛାୟା ରୁଚି । ଗୋ । ମ । ଢାଳେ ସେ ଥର ଦାଯୀରୂପ । ଢାଳେ ତୋ ପାଦପଦ୍ମେ ଆପ । ଢମ ନୁହଇ ପୁଣ ଯୋଗମାୟା ହୋଇଣ ଦର ତଭୁର ଭରୁ ଢାପ ଗୋ । ମ । ୧୪ ।

ଅଙ୍କେରସଦବସ ପ୍ରିୟେ ଅଦ ପୁରୁଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲବ ମାଦ ଦୃଷ୍ଟି ।

ଅର୍ପିଛ କହିବାରୁ ସେ ମାୟା କର ଗୁରୁ ସର୍ଜିଲେ ପ୍ରଜାମୟ ସୃଷ୍ଟି ଗୋ । ମ । ଅତଏ ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ଶକ୍ତି । ଅଖିଳଜୀବ କର ଶାନ୍ତି । ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ ମୁଁଇ ମୋତେ ବଞ୍ଚନ ରଚନ କରବା ଅଗାଧ ଗୋ । ମ । ୧୫ ।

ଜନ୍ମଛାପ ସର୍ପରେ ଦଂଶିହେଲ ପାପରେ କ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲ ମୋତେ । ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁ-ମୋହନମୋହ ଅଛ୍ ନର୍ବନ ନାହିଁ ଦେ ମୋ ପଥ ଜଗତେ ଗୋ । ମ । ହିଦଶାଳୟ-ଭୂତ-ଦାୟି । ଦୈନ୍ୟବ୍ୟ ଗ୍ରସ୍ତ ଅଛୁ ବହୁ । ଭୁଲୁଛର କରୁ ଜୀବଠାରେ କୃପା ସ୍ୱକିବଜି-ଲପନା ଦୟା ନାହିଁ ଗୋ । ମ । ୧୬ ।

ସ୍ଥଳଜାଗମି ବୂଳ ନ ପାଇଣ ଅକୂଳ ସଂସାରସ୍ରୋତରେ ଗଲି ଭସି । ସ୍ଥିରହୀନ-ସ୍ୱର୍ଗମା-ଶଭ୍ର ଅନୁକମ୍ପା ଭେଳା ଦେଇ ରଖ ଅଶ୍ୱାସି ଗୋ । ମ । ସ୍ଥିତି-ଉତ୍ପତ୍ତି-ଲୟ କର୍ତ୍ତ୍ରୀ । ସ୍ଥିର ଚର ଜଙ୍ଗମ ଧାତ୍ରି । ସ୍ଥଳ ସଲିଳ ବ୍ୟୋମ ମୋକ୍ଷଦ ଯେଉଁ ଧାମ ଛନ୍ତି ସର୍ବଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରି ଗୋ । ମ । ୧୭ ।

କବ୍ୟ କଳକପଟ-ସଂଯତ-ମଦୋନ୍ମତ୍ତ ତସ୍କର-କର୍ମ-କର-ସ୍ୱାମି । ଦୁରନ୍ତ ଅପରାଧ ମୋତେ କରୁଛି ବାଧ ପୂର୍ବ ପୁଣ୍ୟର କାଳ ହୋଇ ଗୋ । ମ । ଦାରିଦ୍ର୍ୟପଞ୍ଚାକ୍ଷର ମନ୍ତ୍ର । ଦୀକ୍ଷା କରିଛି ଦବା ମୃତ୍ୟୁ । ଦେଖିବାର ନୟନ ଅୟନରେ ଶୟନ ନିଦ୍ରାନ୍ତି ହୋଇଛି ବଡ଼ଇ । ଗୋ । ମ । ୧୮ ।

ଧନ୍ୟ ହୋଇଛି ଅନ୍ଧୃତ ଜ୍ଞେଯକବନ୍ଧ ମଧୁପ ସିଦ୍ଧି ବନ୍ଧୁ ଧରି । ଧବଳ-ଉତ୍ତୁଙ୍ଗଶୃଙ୍ଗମଣ୍ଡନ ଅନ୍ତ୍ରସ୍ଥାନ କଳତଯୁ ଗଲାଣି ସବ ଗୋ । ମ । ଧରିଛି କଷ୍ଟେ ଯେଉଁ ଦେହ । ଧାରା ଧିଶିରେ ଜଳରୁଦ । ଧରେ ଯେମନ୍ତ ଲୁଚ ସେହି ଲକ୍ଷ କହୁଛି ଶୁଣନ୍ତି ଗବଠାରୁ ସ୍ନେହ ଗୋ । ମ । ୧୯ ।

ନୃସିଂହ କୋପାନଳବଶରୁ ଚଳଦଳ ପ୍ରାୟ କମ୍ପିଲେ ଦିଗପାଳ ।
ନୋହିଲା ପଶ୍ୱ ଷମ ଅବଲୋକନ କ୍ରମ କହିବାପାଇଁ ଅଖଣ୍ଡଳ
ଗୋ । ମ । ନଗ ନଗର ନର ମହୀ । ନଷ୍ଟେଲେ ନ ରହିଲେ କେହି ।
ନୀଳକଣ୍ଠ ପ୍ରକଣ୍ଠ ନ ଫିଟିଲା ସେ ବଣ୍ଠ ପରିଏ ହେଲେ କଷ୍ଟଗ୍ରାହୀ ଗୋ ।

ଯାଇ ପରମକଷ୍ଟ ଭୋପଦ କର ଉଷ୍ଣ ହେଲେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଧାନ-
କାଷ୍ଠ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମେଶ୍ୱର ଦୀନଦୟା-ସାଗର ଭୁରତେ ଫେଡିଲ ସେ
କଷ୍ଟ ଗୋ । ମ । ପୟୋଦ ନୀଳ ଛିନ-ବାସ । ପରମକାନ୍ତ
ବହୁଲ୍ଲାସ । ପଦାର୍ପିତ କଣ୍ଟକ ଗର୍ଜନ ଘନ ନାଦ ଅନର୍ଘ ଅର୍ଘ୍ୟ
ବୃଷ୍ଟି ରସ ଗୋ । ମ ।୨୧ ।

ଫଳାଇଥିଲା ତପୋବନରେ କଳ୍ପ କଳ୍ପ-ପାଦପ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ
ଦ୍ରୁମ । ଯାଂଇ ହିରଣ୍ୟମୟ ମହୀ ମୃତ୍ତିକାମୟ ଅମର ଅମରଙ୍କ
ଏମ ଗୋ । ମ । ଫୁଲ ପଙ୍କଜପଦେ ତୋର । ଫଳିଲା ଅପରାଧ
ତାର । ଫୁଟିଲା ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ଉପୁଡିଲା ସମୂଳ ହୋଇ ସ୍ୱବଂଶ ତରୁମୂଳ ।
ଗୋ । ମ । ୨୨ ।

କତବଲ ପରାସ୍ତକଣୁଁ ଲୁଚି ବନସ୍ତ-ମଧ୍ୟରେ ଯାଉଥିଲେ ଦନ ।
ବାହାର କର କାୟା-ଭୂଷା ଫିଙ୍ଗାଇ ଦୟା ବର୍ଣ୍ଣ ଛା କରଦେଲ
ଭନ ଗୋ । ମ । ବନାଯନା ଘଣ୍ଟୁଳ ଖାଇ । ବାରେ ଯେ ହୋଇଥିଲ
ସ୍ନେହୀ । ବହୁ ପଦ ବଦଳ ଯାଂଇ ହେମ କଦଳୀବନେ ରଖିଛୁ ସ୍ଥାନ
ଦେଇ ଗୋ । ମ । ୨୩ ।

ଭିକ୍ଷା ନ ମିଳେ ଯେଉଁ ସୁଦାମାଙ୍କୁ ସେ କାହୁଁ ପୁଞ୍ଜାଏ ଖୁଦ
ଦେଲ ଅସି । ଭେଟିଲା ହର୍ଷ ମେଳେ ଥିଲ ଜୀର୍ଣ୍ଣବସ୍ତ୍ରଲେ ଛକ
ସେ ସମୟୁଁକୁ ହସି ଗୋ । ମ । ଭଣ୍ଡାର କଣ ଧନପଢ । ଭଣ୍ଡାର
ଦେଲ ମହାବୃତ୍ତି । ଭୂତ ଭବିଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଛେଦେ ଅର୍ତ୍ତି
ଘେନିଛ ନାହିଁ କାହାପ୍ରତି ଗୋ । ମ । ୨୪ ।

ମହେଶମନୋରମା ବହୁ ଅସ୍ତ୍ର ଗାତମା ଅନନ୍ୟ ଉପମା ନୃତ୍ୟ
ହେଲେ । ମହିମା ତବ କେତେ ଯାହାଙ୍କୁ ନେଣ ଅଛେ ନ ସ୍ପୃହି
ତା ଅମୃତ ସରେ ଗୋ । ମ । ମହୁକଳେ ତୋ ଦୟା ପ୍ରେମ ।
ମତ୍କ୍ଲ ଛେଦ ହେବା କ୍ରମ । ମନକୁ ତା ଅଚରେ ବେ ତାଙ୍କୁ ତତ୍-
ତରେ ରଖିବ କାର ଏତେ କ୍ଷମ । ଗୋ । ମ । ୧୫ ।

ଯାହାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କର ତାର ହସ୍ତ ସ୍ତବସଜର ଛବି ଧରେ ।
କବଚେ ମାନ୍ୟଯାଣ ସେହି ଏକା ପବନ ମୋକ୍ଷଦ ଗାନ ପାଇବାରେ
ଗୋ । ମ । କାଷ୍ଠାବା ପର ଶୁଭ୍ର କୀର୍ତ୍ତି । ।କଜ୍ଜ୍ୱଲ୍ୟ ହୋଇ ନୃଏ ଜ୍ୟୋତ ।
ଛଳଛ·ରଜପୁଞ୍ଜ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଗୌରାଙ୍ଗି ହେଉ ନ ଘଣେ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବୃତ୍ତ ।
ଗୋ । ମ । ୧୬ ।

ରଖିଛ ତତ୍‌ବର୍ଗ ହେଉ କରଣ ଗର୍ଗଶିଷ୍ୟା ଆଶାସି ଦେହେ
ହେତେ । ରତନ-କୋଷ୍ଟୁ କ୍ଷିପ ବାଧ କଲି କି କପ ପର୍ଯ୍ୟ ଡେଉଅଛୁ
ମୋଚେ । ଗୋ । ମ । ରଙ୍କୁ ବଳିମିନେତ୍ରି ଚତ୍ରେ । ବଙ୍କ ବୋଲବ
ଷଣ୍ଟ ମୋଃବେ । ରତନଅଭରଣୀ ପତନ ଶୋଭାଶ୍ରେଣୀ ଯତନ
ଛୁଦେ ଏ ଉଚ୍ଚରେ ଗୋ । ମ । ୧୭ ।

ଲକ୍ଷ ଦେବାଙ୍କୁ ନାହିଁ ନକ୍ଷ ବୈକୁଣ୍ଠେ କେହି କାନ୍ତ ସଙ୍ଗ
ଏକାନ୍ତ ଶୋଭି । ଲାବଣ୍ୟ ପୁଞ୍ଜ ପରସ୍ପରରେ ଥାଏ ବଳ ବଢ
ନାହିଁ କେବେ ପ୍ରଭା ଗୋ । ମ । ଲୋଚନେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଉତ୍ସବ ।
ଲଳିତ ବେଶ ବଳଭବ । ଲୋଚନ ପାପ ଧ୍ୱଂସେ ଶ୍ରୀଚମ୍ପକ ଦ୍ୱାଦଶୀ
କବାହ ମନ୍ଦ କେ କହିବ ଗୋ । ମ । ୧୮ ।

ବନାଇଅଛୁ ନାଷ୍ଟା ନଶ୍ଚେ ମୁଁ ଏହି କାଷ୍ଠା କରନ୍ତୁ ଅଷ୍ଟପବଧାନା ।
କ୍ୱସର୍ଜିବ ଏ ଜୀବ ଧ୍ୟାୟି ତବ ରାଜିବ·ପଦ ପ୍ରମୋଦଭାବ ଦେନ
ଗୋ । ମ । କଷ୍ଟମୁଁ ଥିବ ଯେତେବେଦନ । ବଦାନ୍ୟେ ଏହି ଅବଧାନ ।
ବହିବା ହେଉ ମୋତେ ସଦା ରହୁ ଏ ସ୍ନେହେ କରବ ତବ ଦରଶନ
ଗୋ । ମ । ୧୯ ।

ସାତ-ସାରସ-ବାସୀ ଶରଦପୂର୍ଣ୍ଣିମଶୀଳପଦା ଶୋଭନା ଅପର୍ଣ୍ଣା। ସାରଦା ମୋକ୍ଷପ୍ରଦା ମନ୍ଦମନ୍ଥଳା ଭଦ୍ରା ଅରୁଦ୍ରା ଅରୁଦ୍ଧେ ବାନ୍ଧ ଗୋ । ମ । ସର୍ବାବରଣାଣୀ କାରଣୀ । ସକଳ-ଦେହ-ଆକର୍ଷଣୀ । ଛିଷ୍ଟାସ୍ତର ଅନୂଗା କମଳା ଜୈପଥଗା ସୁଭଗା ଦ୍ୱାଦଶିଂଶ ଲକ୍ଷଣୀ ଗୋ

ସତ୍ତାର୍ବିଗୁଣ ଛନ୍ଦ ଜଵ ଜଗତେ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଦନ୍ତୁରୁ କଷଣ । ଷଡିନ୍ଦ୍ରିୟାକୃଷ୍ଟ ମୁହିଁ ଶାନ୍ତିପଣେନ୍ତୁ ଫେଇ ଦଅ ଚତୁର୍ବର୍ଗ ଧନ ଗୋ । ମ । ଷୋଡ଼ଶବୟଭୂଷା ଦେଷ । ଷୋଳସହସ୍ର କନ୍ୟା ସେବ । ଯାଙ୍ଗମୟ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମହାମହମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱସଦ୍ଧଲାସେସ ଗାନ୍ଧର୍ବୀ ଗୋ । ମ । ୩୧ ।

ଶ୍ରୀ ସଞ୍ଜଳ-ଜଳଦ ସଞ୍ଚାରଣୀ ଶ୍ରୀ ଷଡ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ପ୍ରଶସ୍ତି ପ୍ରସରେ । ଯେବେ ଏଣୁ ସ୍ୱଦମ୍ଭ ମହାମହମ ଗମ୍ଭୀର ଅଦ ସ୍ୱନାମ-ଅଦେୟ ଧରେ ଗୋ । ମ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀସ୍ୱରୂପା ଅଟ୍ଟ ଭୁହ । ଶ୍ରୀ ଷଡ ଷଡ୍ଉଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ । ଶ୍ରୀବତ୍ସାଙ୍କିତ-ଚିତ୍ତହାରିଣି ମେ ପର୍ବନ୍ଦ ପଦେ ଶ୍ରୀ ବର୍ଣ୍ଣି ହୁଁନ୍ତି ବହୁ ଗୋ । ମ । ୩୨ ।

ହେଲା କଲେ ମୋ ହେଲା ଭୂତଳସ୍ଥ କମଳା କେବା ନ ପାଉ ଅନାୟୃତେ । ଦେମମପୁ ସ୍ୱବାସ-ବାହ୍ୟୁଗ୍ମ ପାବସଧାରଣୀ କାରଣୀ କେ ମୋତେ ଗୋ । ମ । ଦେ ଅମ୍ବରଛରଭା କୃପା । ଦେଉ ନ ଡେଉଁ ଅଙ୍କ ଷଷା । ଦରହାସ୍ୟ-କଳବହାରଣୀ କୋହ୍ନ ଲଭ ବସ୍ତ୍ର ଦାନ୍ତ କରବା ଜୟା ଗୋ । ମ । ୩୩ ।

କ୍ଷୀରସାଗର-କନ୍ୟା ମୋ ଦୋଷା ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବା ଅବଧାନ ହେଉ । କ୍ଷୋଭ କଳନ୍ତ ଚିତ୍ତେ ବୋଲ ଭ୍ରମରେ ଏବେ ଜଣାଏ ଅପରାଧ ନୋହୁ ଗୋ । ମ । କ୍ଷମ ନୂହଲ ଭୂମ କାଁଛି । ଛିଦ୍ରରେ କରିବାକୁ ଯାଉ । ଯେମେ ପଣ୍ଡୁଲାସୂବ ସ୍ୱାମବଲ୍ଲଭ ପ୍ରେମ ଲଙ୍ଘିଲଣି ଦୁଷ୍ଟ କପଟି ଗୋ । ମ । ୩୪ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଭଜନା ।

ଲୋକମାତ ହର ମୋ ଆର୍ତ୍ତି ଖ୍ୟାତି ମୁଁ ପାପୀବାରେ। ହସ୍ତ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛ ଅଭୟବରଦା ବର ଦେବାରେ । ଘୋଷା ।

ନୀଳମନ୍ଦର-କନ୍ଦର-ବାସୀ, ମାନସ ମାନସରସୀହଂସୀ, ହଂସୀ ବିଲୋମ ମଧ୍ୟମା କ୍ଷମା, ଦାସ୍ୟପ୍ରେମୀ ସୁସେବାରେ । ୧ । ନଳିନ-ସୁମନ ଦମନ-ନେତ୍ରୀ, ସ୍ମିତ-ଲଳିତ ବଦନ-ପାତ୍ରୀ, ଚଞ୍ଚଳାକ୍ଷିତ ଚିତ୍ର-ଚରିତ ରଚିତ କରିବାରେ । ୨ । ଇନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଭଦ୍ର ଦାୟୀ, ସନକ ଜନକ-ଧ୍ୟାନ ଧ୍ୟାୟୀ, ଜୀବସଂସ୍ଥା ଜୀବନମୟୀ, ମୟି କୃପା କର ବାରେ । ୩ । ଅନନ୍ତ ତଳପ କଳପସ୍ଥାୟୀ, ଅନଳପଭକ୍ତ, କଳପସ୍ଥାୟୀ, କଳ୍ପ ସୁକଳ୍ପଲତିକା ହୋଇଅଛ ତୁଚ୍ଛ ପାଳି-ବାରେ । ୪ । ଦୃଷ୍ଟେ ବୃଷ୍ଟି ଯୋଗେ ସୃଷ୍ଟି, ସର୍ଜନ ମୟୀ ଲୟୀ ବପୁ ପୁଷ୍ଟିକାରିଣି ଭବତାରିଣି ଲୁଣ୍ଠି ଗଲୁଛି ମୁଁ ଦୁଃଖବାରେ । ୫ । ଯୁଗ୍ମମୂର୍ତ୍ତି ଯୁଗ୍ମ ଯୋଗ, ଧାରିଣି କ୍ଷମ ମୋ ଅଘ ଆଗ, ଗରୁଡ଼ା-ସନ ଏ ଦୁଃଖନଗ୍ର ଭାଙ୍ଗ କୃପା ବାରେ । ୬ । ପଦ୍ମଆସନ ପଦ୍ମ-ବାସୀ ପଦ୍ମସମ୍ଭବା ପଦ୍ମକେଶୀ ପଦ୍ମ-କିଞ୍ଜଲ୍କଗୌରାଙ୍ଗୀ ଦାସୀ କରି ରଖ ସାତବାରେ । ୭ । ଅଧର-ଗଳିତ ପାନଶାକପାଇଁ ଶାକ-ମୁଷ୍ଟି ତ୍ରିଲୋକ-ସାକ୍ଷୀ ପଦ୍ମରଅକ୍ଷି ଯାଚକ ହୋଇଛନ୍ତି ବାରମ୍ବାରେ । ୮ । ପାପନିର୍ମଳା ବିମଳା ଅଳି ସହିତ ସହିତ ନୂତନ୍ତ୍ର କଳ ମଦନ ମୋହନ ସଙ୍ଗତେ କେଳି କର ବସି ପାଦ୍ୟବାଦେ । ୯ । ସନ୍ଥ-ଚରଣ କିଙ୍କର ହୋଇ, ସନ୍ଥ ଚରଣେ ସେବିଲି ନାହିଁ, ନରକପତନ ନରଙ୍କ ସଂସର୍ଗ ମୂଳ ହେଲି କରିବାରେ । ୧୦ ।

ଗଜ ଉଦ୍ଧାରଣ ।

—***—

ଦ୍ୱାରକା ପୁରେ ଯଦୁସ୍ୱାମୀ । ସମସ୍ତ ଯାଦବ ବସାଇ ॥
ଆପଣେ ପ୍ରଭୁ ଯଦୁପତି । ବସିଲେ ଦେବାର୍ଚ୍ଚନ କରି ॥
ଯାଦବ ମଧ୍ୟେଣ ଉଦ୍ଧବ । କୃଷ୍ଣର ଅତି ପ୍ରିୟଭାବ ॥
ଉଦ୍ଧବ ବୋଲଇ ଗୋସାଇଁ । ଏମନ୍ତ ପଚାରୁଛି ମୁହିଁ ॥
କୁମ୍ଭୀରେ ପଡିଲା ଦନ୍ତି । କସ ଭୁ କଲୁ ଯଦୁପତି ॥
କାହିଁ ପଡିଲା ଅସି ଚକ୍ର । ମୋ ଅଗେ କହ ପଦ୍ମ ନେତ୍ର ॥
ବୋଲନ୍ତି ଷରଣସୋଦର । ଶୁଣ ହେ ଭକତଶେଖର ॥
ସ୍ୱର ଯେ ନଗର ତଟରେ । ଦକ୍ଷିଣ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ॥
ବୈଶାଖ ଏକାଦଶୀ ଦିନ । କୁଅର ମାଡିଲା ଯେ ପୁଣ ॥
ସେ ଜଳେ ଯେତେ ଜୀବ ଥିଲେ । ଥୋକାଏ କୁଅରେ ଉଠିଲେ ॥
ମତ୍ସ୍ୟ କୁରୁମ ଯେ ମଗର । ଅବର ଯେତେକ ଜଳଚର ॥
ସମସ୍ତେ କୁଅରେ ଉଠିଲେ । ଦ୍ୱାଦଶଯୁଣ ଯାଏ ଗଲେ ॥
ଝକର୍ମା ନାମେଣ କୁମ୍ଭୀର । ସେ ପଛେ ହୋଇଲା ବାହାର ॥
ମତ୍ସ୍ୟ କୁରୁମ ଯେ ଅଛନ୍ତି । କୁମ୍ଭୀର ତୁଣ୍ଡରେ ପଶନ୍ତି ॥
ଏମନ୍ତେ ଅତି ସ୍ଥୂଳ ହୋଇ । ସୁଖେ ସେ ଆହାର କରଇ ॥
ଅଣ୍ଟି ସେ ଶୋଷ ଯାଏ ଗଲା । ଢେଣିକି ଯାଇ ନ ପାରିଲା ॥
ଚକ୍ଷୁଣେ ଘଟିଲା ଜୁଆର । ଶୁଖରେ ପଡିଲା କୁମ୍ଭୀର ॥
ହରିଚରଣ ଧାର କାହିଁ । ଅରଡେ କୁମ୍ଭୀର ଗଡଇ ॥
ନଷ୍ଟପ୍ରେ ପ୍ରାଣ ଯିବ ତାର । ମରଣେ ପଡିଛି କୁମ୍ଭୀର ॥
ଏମନ୍ତ ସମୁଦ୍ରରେ ତହିଁ । ଗଜ ଅସଇ ପାଣି ପାଇ ॥
କୁମ୍ଭକ ନାମେ ମତ୍ତଦନ୍ତୀ । ସଙ୍ଗେ ଘା କାଳକ ଅଛନ୍ତି ॥
ପୂର୍ବ ଯେ ଦେବଗୋଷ୍ଠି ସଙ୍ଗେ । ଗଜ ଆସଇ ଅତି ରଙ୍ଗେ ॥

କୁମ୍ଭୀର ପଡ଼ଣ ଯେ ଥିଲା । ଦୂରନ୍ତୁଁ ଅନାଇଣ ଦେଖ ॥
କୁମ୍ଭୀର ବସ୍ତ୍ରଗନ ତାତ୍ରେ । ଆସୁଅଛନ୍ତି ଗଜଯୂଥେ ॥
ଏଠାରେ ଛପାପ୍ତ କରିବ । ମଇନ୍ଦ୍ର ବୋଲଣ ବୋଲିବ ॥
ମଇନ୍ଦ୍ର ବୋଲିବ ମୁଁ ଯେବେ । ସେ ମୋତେ ଭାଗି ନେବ ତେବେ
ଏମନ୍ତ ବସ୍ତୁରେ କୁମ୍ଭୀର । ଗଜ ହୋଇଲେ ନିକଟର ॥
କୁମ୍ଭୀର ଉଚ୍ଚେ ଡାକଦେଇ । ମଇନ୍ଦ୍ର ଆସ ବେଗ ହୋଇ ॥
ଆସ ମଇନ୍ଦ୍ର ମୋର ପାଶ । କହିବ ଏକାନ୍ତ ବଶାସ ॥
ଏମନ୍ତ ବୋଲି ଡାକେ ଯନ୍ତ୍ରୁ । ଗଜ ଯେ ପାଲଟିଲା ତନ୍ତୁଁ ॥
ସଙ୍ଗତେ ତାର ପୁତ୍ରେ ଥିଲେ । ବାହୁଡ଼ି କପାଇ ବୋଇଲେ ॥
ଗଜ ବୋଲଇ ପୁତ୍ରମଣି । କୁମ୍ଭୀର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ପୁଣି ॥
ପୂର୍ବେ ଯେ ଧର୍ମହିଁ ନ କଲା । ସେ ଯୋନି ପଶୁଜନ୍ମ ହେଲା ॥
ଅନ୍ତକାଳେ ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ । ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ।
ସେ ତାକୁ କଲେକ ନାଶ । ଅବଶ୍ୟ ଘୋର ନର୍କେ ବାସ ॥
ଏକଥା ଶୁଣିଥିବୁ ମୁହିଁ । ଗ୍ରହିତ ନ ପାରଇ ଯାଇଁ ॥
ତାର ନିକଟେ ଯାଏ ଯିବ । ଉଚିତ ବାରତା ଶୁଣିବ ॥
ଏମନ୍ତେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମେଲାଣି । ଦେଲା ସେ ଗଜନୃପମଣି ॥
କୁମ୍ଭୀର ନିକଟେ ମିଳିଲା । କ ଅର୍ଥେ ଡାକିଲ ବୋଇଲା ॥
କୁମ୍ଭୀର ବୋଲଇ ଗୋସାଇଁ । ଉଠିଛ ନ ପାରଇ ଯାଇଁ ॥
ସେ କଥା କହଇ ମୁଁ ତୋତେ । ସନ୍ଦେହ ଫେଡ଼ ଦେ ସଙ୍ଗାତେ ॥
ସ୍ନାନଘାଟରେ ବନ୍ଧୁମଣ୍ଡ । ବଡ଼ବଡ଼ରେ ଯେ ପୀରଣ ॥
ତହିଁକି କୁମ୍ଭୀର ବୋଲଇ । ଶୁଣନ୍ତୁ ସାବଧାନ ହୋଇ ॥
ଯେମନ୍ତେ ପାଇ ମୋତେ ନାଥ । ଗମ୍ଭୀର ଜଳରେ ପଙ୍କାଥ ।
ଗଜ ଯୂପରେ ତାହା କଲା । ପ୍ରାଣର ସ୍ନେହ ଆଚରିଲା ॥
ମହେନ୍ଦ୍ରପଣ ପଢ଼ୁଛ ଥାଉ । ଆଗ କୁମ୍ଭୀର ପ୍ରାଣ ପାଉ ॥

ଏମନ୍ତ କରିଲା ବର୍ଣ୍ଣନ । ତାଙ୍କୁ ଟେକିଲା ଦେଇ ଥୋଇ ॥
ଦନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ବସାଇ । ଚଳଇ ଧୀରଧୀର ହୋଇ ॥
ବ୍ୟଥା ପାଇବ ମୋର ମିତ୍ର । ଅପ୍ରାଧ ହୋଇବ ବହୁତ ॥
ସ୍ୱଭାବେ ବଡ ଯେ କୁମ୍ଭୀର । ଅତି ଗରିଷ୍ଠ ତା ଶରୀର ॥
ଭୀଷଣ ଦାନ୍ତ ଲମ୍ବ ହୋଇ । ଶଙ୍କେ ଦାନ୍ତ ବିସ୍ତାର ଦେଖି ॥
ଉଚ୍ଚପର୍ବତ ପ୍ରାୟେ ହୋଇ । ସଧୀରେ ପଥ ବହିଯାଇ ॥
ସମୁଦ୍ର ନିକଟେ ମିଳିଲା । ମଇଷ ଯାଅ ଯା ବୋଇଲା ॥
ମଇଷ କର ହୋ ମେଲାଣି । ଏଠାରେ ପହଁଗଏ ପାଣି ॥
ତହୁଁ କୁମ୍ଭୀର ବୋଲଇ । ଶୁଣ ହେ ସାବଧାନ ହୋଇ ॥
ଯେମନ୍ତେ ପାର ମୋତେ ନଅ । ଗମ୍ଭୀର ଜଳରେ ପକାଅ ॥
ଗଜ ସମ୍ମତେ ତାହା କଲା । ଅନ୍ତରେ ଖଣ୍ଡଦୂର ନେଲା ॥
ଯୁକ୍ତି କଅନ୍ତେ ଉତ୍ତା ଗୁରି । ଗଜ ଶରୀର ଗଲା ବୁଡି ॥
ଗଜ ଶରୀର ବୁଡିଗଲା । ଦେହ ତା ଦୃଷ୍ଟି ନ ଦିଶିଲା ॥
ମାପନ୍ତେ ଛନ ଯେ ଅଙ୍ଗୁଳ । ଗଜର ଦଶେ ଥୋଇଥିଲ ॥
ଲହିଡ ଅଣେ ଯେତେବେଳେ । ଗଜ ବୁଡଇ ତାର ଛଳେ ॥
ନହିଡ ଉଣା ହୁଏ ଯହୁଁ । ଗଜ କାଶ୍ୟପ ଛଡେ ତହୁଁ ॥
କୁମ୍ଭୀର ତେଜିଣ ପଡିଲା । ଗମ୍ଭୀର ଜଳରେ ବୁଡିଲା ॥
ଖଗେ ଧଇଲା ପାଦଗ୍ରିରେ । ହୁନ୍ତେଣ ଛଣି ତା କାମୋଡ ॥
କାମୋଡ କରେ ରଣଝୁଣ । ହୋଇଲା ଯେନବ ତା ପ୍ରାଣ ॥
ସାଙ୍କୋଳ ଦେଲା ପ୍ରାୟେ କରି । ବୃଛିତରଣ ଅଣ୍ଟେ ଧରି ॥
କୁମ୍ଭୀର ବୋଲଇ ଗୋସାଇଁ । ଧନ୍ୟ ବିଧାତା ଅଟ୍ଟ ତୁହି ॥
ଛନ ଦିନର ଉପାସକୁ । ଅହାର ଦେଇଛ ଆମ୍ଭକୁ ॥
ଖାଇବ ଅତି ସୁସ୍ଥ ହୋଇ । ତୋଷ କରିବ ବନ୍ଧୁ ଭାଇ ॥
ଏମନ୍ତ ମନରେ ବିଚାରି । ଗଜକୁ ଅଛି ଅଣ୍ଟେ ଧରି ॥

ଶ୍ରାଏଣ ଲକ୍ଷଣପାଣି ଜାଣି । ଗଜ ହୋଇଲା ଚିନ୍ତା ଘେନା ॥
ମକ୍ର ଯେ ମନେ ବିଚାରଇ । ଦେଖ ପାପିଷ୍ଠ ଏହା ଦେଖି ॥
ଦେଖ ଏ ଅଘୋର ପାପିଷ୍ଠ । ହୋଇଲା ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକ ॥
ହାଇ ଅନ୍ୟାୟ ପୁଣି କଲା । ଏ ମୋର ପ୍ରାଣକୁ ପାଶିଲା ॥
ମୁଁ ଯେବେ ନ ଆଣନ୍ତି ବହି । ସେଠାରେ ଯାଆନ୍ତା କିଳାଇ ॥
ଶାଳ ଶୃଗାଳ ଯେ ଭକ୍ଷନ୍ତେ । ଶଷ୍ପରେ ଜୁମ୍ବି ଛା ପଡନ୍ତେ ॥
ସୁହୃଦ ବୋଲି ମୁଁ ନ କଲି । ଏହାକୁ ବହି ମୁଁ ଆଣିଲି ॥
ଏକାଳେ ହୋଇଲା ପାପିଷ୍ଠ । ନିଷ୍ଟେ ଜନ୍ମ ମୋତେ କଷ୍ଟ ॥
ଶଷ୍ପରେ ଜ୍ଞାନ ଉପୁଜିଲା । ପୂର୍ବର ହେତୁ ସୁମରିଲା ॥
ଗଜ ଯେ ବିଚାରଇ ମନେ । ଯେକାଳେ ଥିଲି ଘୋରବନେ ॥
ସବେ ଯେ ମିତ୍ର ପର୍ବତରେ । ଥିଲି ମୁଁ ଯେବଣ କାଳରେ ॥
ମୁହିଁ ମାରଇ ବୋଲି କର । ଗୁଣ୍ଡ ହୋଇଲେ ତପକର ॥
ମୁଢ ହୁଅନ୍ତି କୁହା ବୋହି । ଅଭଙ୍ଗ କାଳେ ଭ୍ରବଗ୍ରାହୀ ॥
ଅବଶ୍ୟ ରଖନ୍ତି ଗୋସାଇ । ଏଥିଁ ଅନ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ୟ ନାହିଁ ॥
ଅରେ ମୁଁ ବଞ୍ଚିବ ଏଠାଇଁ । ମନରେ ପ୍ରଛ ଯିବ ମୁହିଁ ॥
ଏମନ୍ତେ ମନେ ବିଚାରିଲା । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାକଲା ॥
ଘୋର ହସ୍ତରେ ହଗୃଣ୍ଡିଲା । ପଦ୍ମ ଯେ ଫୁଲେକ ପାଇଲା ॥
ଭୋଳ ଧଇଲା ପଦ୍ମଫୁଲ । ଡାକିଲା ରଖ ଆଦିମୂଳ ॥
ରଖ ହେ ଦେବକୀନନ୍ଦନ । ରଖ ହେ ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ॥
ରକ୍ଷକେ ଦେବ ଦଇତ୍ୟାରି । କୁମ୍ଭୀର ପାଶରୁ ନିସ୍ତାରି ॥
ତୁମ୍ଭେ ତ ନ ରଖିବ ଯେବେ । ନିଷ୍ଟେ ଗଜ ମଲା ଜାଣିବେ ॥
ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଲା ଗୋସାଇଁ । ଜଳର ଜୀବ ମୁଁ ନୁହଇ ॥
ବିଶ୍ୱାସ କରି ମୋତେ ଆଣି । ପ୍ରାଣରେ ମାରୁ ଅଛି ପୁଣି ॥
ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୋତେ ଦେଖୁନାହିଁ । ଗୁରୁ ମୋ କର୍ଣ୍ଣେ କହି ନାହିଁ ॥

ମୁନଏ କହୁଅଛନ୍ତି ମୋତେ । ଅଟଙ୍ଗ ହାକ୍ଷିଲ ଛଗଲାଏ ॥
ଅଭଙ୍ଗ ଡାଷନ ଭୋ ବାନା । ବାରେ ହୋଇବା ବକ୍ରହେଣ୍ୟା ॥
ଶରଣ ଭୂଷଣ ମୁଖର । ବାରେକ ନେବାକ ଝୁଝାର ॥
ଗୋବନ ଗୋବନ୍ଦ ଗୋସାଇଁ । ତୋବନ୍ ଅନ୍ୟ ଅଶ୍ରେ ନାହିଁ ॥
ଏମନ୍ତ ବୋଲି କର ତହୁଁ । ଝଡେଡ଼ାକଲା ଭ୍ରୀବଗ୍ରାହୁ ॥
ବାଉନା ଅଗି ଯନ୍ତ୍ର ଯୁଣ । ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଭୁଲେ ନାଗ୍ପୂଣ ॥
ପସାଖେଳରେ ଯଦୁପତ । ଦାଢପଡ଼ନ୍ତି ପଞ୍ଚ ଅତ ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାହୁବେ ଯେବେ ସାର । ହାରବେ ପ୍ରଭୁ ଚକ୍ରଧର ॥
ଖେଳର ଭାବ ମାନ କାଳେ । ଗଜ ଯେ ଡ଼ାକିଲା ଝଟରେ ॥
ସେଡାକ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣିଲେ । ରକ୍ଷିଲୁଁ ବୋଲଣ କୋହଲେ ॥
ଭକ୍ଷ୍ଟରେଣ ସୁଦର୍ଶନ ଗୁର । ପେଶିଲେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଗୋସାଇଁ ॥
ହେ ଚକ୍ର ଅଭବେବେ ଯିବୁ । କୁମ୍ଭୀର ଭଣ୍ଡିରେ ପଡ଼ିବୁ ॥
ଛୁଡିବ ବେକ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ । ମୋ ଗଜ୍‌ଦେବୁ ମୁକୁଳାଇ ॥
ଥଣ୍ଟା ପ୍ରମାଣେ ଚକ୍ର ଗଲା । କୁମ୍ଭୀର ଭଣ୍ଡିରେ ପଡ଼ିଲା ॥
ଛୁଡିଲା ବେକ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ । ଗଜ ଯେ ହେଲା ପାର ତହୁଁ ॥
ଚକ୍ର ସମୁଦ୍ରେ ସ୍ନାନ କଲା । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟେ ମିଳିଲା ॥
ଚକ୍ରକୁ ଅନାଇ ଗୋସାଇଁ । ବୋଲନ୍ତି ଦେଖିଲୁ ହୁ ରୁହ ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବୋଲନ୍ତି ମହାବାହୁ । କେତେକେଁ ଚିଥ୍ୟା ପ୍ରଭୁ କହୁ ॥
ଖେଳେ ହାରନ୍ତୁ ଯଦୁମଣି । ମୋତେତ ଖଣ୍ଡି ଛୋଡ଼ୁ ପୁଣି ॥
ମୁଁ ଗୋପ ସ୍ତ୍ରୀଶ ଯେ ନନ୍ଦର । ଧଣ୍ଡିବ ମୁରଲୀ ବଜାଇ ॥
ଗୋପକନ୍ୟାରେ ଜାତହୋଇ । ବଣ୍ଡିବ ନାନାବେଶ ବହି ॥
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାମ ଯେ ଭ୍ରମର । ଖେଳରେ ଦଣ୍ଡିଲ ନରହର ॥
ବାକୁଷି ଯାଗ ସଙ୍ଗ ତଳେ । ସଭା ଝୁଟେଯଷ୍ଟି ମହୀପାଳେ ॥
ବନ୍ଧେନେଙ୍କ ଘୋଡ଼ା ବେଳ ଦେଇ । ନାମ ଅନନ୍ତ ପଢିବାସ ॥

ଗୋପନଗରେ ଛାନ୍ଦ-ଛନ୍ଦ । ବଦନେ ବୃନ୍ଦା ଆନନ୍ଦର ॥
ହେମନ୍ତ ପ୍ରାତେ ନନ୍ଦ ଘର । ନିତ୍ୟେ ଭଣ୍ଡୁଛ ନବଦଧି ॥
ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଦଇତ୍ୟାରି । ଶୁଣ ଗୋ ସିନ୍ଧୁର କୁମାରୀ ॥
ଯଶୋ ଯେ ହସ୍ତ ଯୁଗଳ । ଗଳକୁ ଧଇଲା କୁମ୍ଭୀର ॥
ସେ ମୋତେ ଅତନେ ଡାକିଲା । ରକ୍ଷ ହେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲା ॥
ଛାଡ଼ିଲୁଁ ସୁଦର୍ଶନ ଶର । ଗଜକୁ ଦେଲୁଁ ମୁକୁଳାଇ ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବୋଲନ୍ତି ଶ୍ରୀବତ୍ସ ସ୍ଵାମୀ । ମୋତେ ତା ଦେଖାଇବ ନେଇ ॥
ଯେବେ ମୋ ଦେଖିବ ନୟନ । ପ୍ରବଳ କରିବ ଭଗବାନ ॥
ଗଜମୋକ୍ଷଣ କଲା ଯେବେ । ମୋତେ ତା ଦେଖାଇବ ଏବେ ॥
କେତେ ଦୂରର ଏ ବାରତା । କେମନ୍ତେ ଜାଣିବ ସେ କଥା ॥
ସ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଲା ଦୂର । ମୋ ଠାରେ ଲାଗିଲା ଅଗୋଚର ॥
ଶୁଣିଣ ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ । ଗୃହିଲେ ଜନକା ନନ୍ଦନ ॥
ବିନତାସୁତ ବଇନତେୟ । ରମ୍ୟକ ଦ୍ଵୀପରୁ ଅଇଲା ॥
ଝଟକି ଦରଶନ କଲା । ଆନନ୍ଦେ ଚରଣେ ପଡ଼ିଲା ॥
ତହୁଁ ସେ ଚକ୍ରଙ୍କ ପଡ଼ିଲା । ଗରୁଡ଼ ପିଠି ଦ୍ଵାରକା ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଘେନି ଚକ୍ରପାଣି । ଗରୁଡ଼ ପିଠିରେଣ ଯାଇ ॥
ବନଛାମୁରେ ପ୍ରବେଶିଲା । ସିନ୍ଧୁ ଯେ ତଟରେ ମିଳିଲ ॥
ଦେଖିଲେ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ । ରୁଧିରେ ହୋଇଛି ବାଦୋଳା ॥
କୁମ୍ଭୀର ତେଣିଖଣ୍ଡ ହୋଇ । ପଡ଼ିଛି ଗିରିପ୍ରାୟେ ତହିଁ ॥
ଅଙ୍ଗୁଳି ଅଗ୍ରରେ ଦେଖାଇ । ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କାଇ ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତା ନୟନେ ଦେଖିଲେ । ଲଜ୍ଜାରେ ବଦନ ଘୋଡ଼ିଲେ ॥
ହେଟବଦନ ହୋଇ ମାଏ । ମଥା ଟେକିଣ ସେ ନ ରହେ ॥
ଲଜ୍ଜା ପାଇବେ ସିନ୍ଧୁଝିଅ । ହସିବୋଲନ୍ତି ନନ୍ଦପୁଅ ॥
ଗରୁଡ଼ ପିଠିରୁ ଉତ୍ତରି । ଶ୍ରୀଜଳ ମୁଣୋହୁ ବ ପାଇଁ ॥

ଷାଠିଏ ମଣୋହି ସାରିଲେ । କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଳ ଭୁଞ୍ଜିଲେ ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ସେନ ଭାବଗ୍ରାହୀ । ଶୁଦ୍ଧେଣ ପଲଙ୍କରେ ଯାଇଁ ॥
ସୁଜ୍ଞଜନମାନେ ଶୁଣ । ପାଇବ ବୈକୁଣ୍ଠ କାରଣ ॥
ଏହା ଯେ ପଢନ୍ତି ଶୁଣନ୍ତି । କୋଟିପୁରୁଷ ଉଦ୍ଧାରନ୍ତି ॥
ଦେବାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମସ୍ୱାମୀଙ୍କ । ବଙ୍ଗଳୀ ଅବ ସୁବ୍ରାହ୍ମଣ ॥
ଭକତ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ । ଅଷ୍ଟମ ସ୍କନ୍ଧ ଭାଗବତ ॥

ଗଜ ନିସ୍ତାରଣ ସମାପ୍ତ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଉତ୍କଳହିତୈଷିଣୀ ପ୍ରେସରେ ବିକ୍ରୟ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ମୂଲ୍ୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ (ପ୍ରଥମସ୍କନ୍ଧ)	ଟ ୦ ।୵
ଐକ୍ୟ (ଦ୍ୱିତୀୟସ୍କନ୍ଧ)	ଟ ୦ ।
ଐକ୍ୟ (ତୃତୀୟସ୍କନ୍ଧ)	ଟ ୦ ୲
ଐକ୍ୟ [ଚତୁର୍ଥସ୍କନ୍ଧ)	ଟ ୦ ୳
ଐକ୍ୟ (ପଞ୍ଚମସ୍କନ୍ଧ)	ଟ ୦ ।/
ବଦୂଳାଃ	ଟ ୦ /୳
ନାବିପୁଲ୍ଲରତ୍ନା	ଟ ୦ ୶
ବାଲ୍ୟଜୀବନୀ (ପ୍ରଥମଭାଗ]	ଟ ୦୳ ୵
ଶାରି କମଦାନ୍ତ	ଟ ୦୲୵
ଥ ଲଘଟାକ	ଟ ୦ ୯
ଚେତନ୍ୟଗବତ (ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୳
ନଗଲ ଥ ଚଞ୍ଚଭିଷା ...	ଟ ୦ ୯
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନପଦେଶ ...	ଟ ୦ /
ଉରୁସ୍କର ...	ଟ ୦ /
ଛଉଦୋଷ ...	ଟ ୦ /୳
ପାଣ୍ଡବଗୀତା ...	ଟ ୦ ୵
ବଣାରୁବାଙ୍କସ୍ପ ଗୋଲମଟିଡ ଭଇଉଷା	ଟ ୦ ୯
ବଲାବନରୁକ ...	ଟ ୦ ୵
ନଲାଚଳସର ...	ଟ ୦ ୶
ଷେତ୍ରପରିକ୍ରମା ...	ଟ ୦ /୬
।ଃକଂଭଗଂର	ଟ ୦ /
କଲେନ୍ଦିପଦ୍ଧ୍ୟ	ଟ ୦ /
ସ୍ୱଚ୍ଛାଦିତଶ	ଟ ୦ /୭
ବଲଦୋଚରକ	ଟ ୦/୭
ନ୍ ନାଣମିତ	ଟ ୭
ମଧୁରବର୍ଣ୍ଣିକା	ଟ ୦ ।
ଅବସାରୁଚୈତଣ୍ୟ	ଟ ୦ /୳
ଉତ୍କଳ ପଭଉ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରଥମଭାଗ	ଟ ୦୵୭
ଐକ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟଭାଗ	ଟ ୦ ୵
ସକ୍ଷିପ୍ତ ବୈଷ୍ଣବୀଙ୍କ ଦୀପିକା	ଟ ୦୵୭
କବିତା ବଳୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା	ଟ ୦ ୵
ସୁକସୂପ୍ତ (ପଦ୍ୟ)	ଟ ୵
ଅବର୍ଣ୍ଣଲିପି	ଟ ୦ /୭
ଘାଶ୍ବରୁକ ନିନଗ ...	ଟ ୦ /୳
ମାଲନର ଓ ସଅବ୍ଲରୁବସ୍ରଣାବଚ	ଟ ୦ ।/
ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ବଜଅଷର (ଷଡନ୍)	ଟ ୦ ୵
ଏକ୍ୟ ଏକ୍ୟ ସ୍ୱାକ୍ଷ	ଟ ୦ /
ଦେ ଷେତ୍ରତତ୍ୱ	ଟ ୦ ।୵
ପଦ୍ମକପାଠ	ଟ ୦ ।/
ସନ୍ଧିପାଠ ...	ଟ ୦ ୵୭
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଷକାବ ୧ ଓ ୨ ସ୍କୁ ...	ଟ ୦ ୳
ଏକାକ୍ଷର କୋଷ ...	ଟ ୦ ୯
ସ୍ୱଗ ଉଷ୍ଣ ଚଉତଶା	ଟ ୦ ୯
ଧ୍ୟାନମଞ୍ଜରୀ	ଟ ୦ /୭
ପ୍ରେମମଞ୍ଜରୀ	ଟ ୦ ୯
କବିତ୍ୱଭୁଓଵବନ୍ମାଵକା	ଟ ୦ /୭
ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା	ଟ ୦ ୵୭
ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା ପ୍ରଥମପାଠ	ଟ ୦ ୯
ନାବସ୍ଥାଙ୍କ	ଟ ୦ /୭
ଭରତବର୍ଷସକ୍ଷିପ୍ତଭୂଗୋଳ	ଟ ୦ ୵

ଓ ୍ୱେ ପୁସ୍ତକମାନ ଉତ୍କଳ ହିତୈଷିଣୀ କମ୍ପାନୀ ପକ୍ଷରୁ ବାବୁ ଶ୍ରୀ ସମପ୍ରଦନ୍ତ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ ବାବୁ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଦୋକାନରେ ଉତ୍ତାରେ ମିଳ ପାରିବ ।

ଶ୍ରୀ ମଦନମୋହନ ଲାଲ ବେଭକଣୋଗାଟର ।